

אחרי מות ליום כפור

וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרון בקורבתם לפני-יהוה ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרון אחיך ואל-יבוא בכל-עת אל-הקודש מבית לפרוכת אל-פני הכפורת אשר על-הארון ולא ימות כי בענן איראה על-הכפורת בזאת יבוא אהרון אל-הקודש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעולה כתונת-בד קודש ילבש ומכנסי-בד יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי-קודש הם ורחץ במים את-בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל ייקח שני-שעירי עיזים לחטאת ואיל אחד לעולה והקריב אהרון את-פר החטאת אשר-לו וכיפר בעדו ובעד ביתו ולקח את-שני השעירים והעמיד אותם לפני יהוה פתח אוהל מועד ונתן אהרון על-שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל והקריב אהרון את-השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יועמד-חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדברה והקריב אהרון את-פר החטאת אשר-לו וכיפר בעדו ובעד ביתו ושחט

את־פר החטאת אשר־לו ולקח מלוא־המחתה
גח־לי־אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלוא חופניו
קטורת סמים דקה והביא מבית לפרוכת ונתן
את־הקטורת על־האש לפני יהוה וכיסה ענן הקטורת
את־הכפורת אשר על־העדות ולא ימות ולקח מדם
הפר והזה באצבעו על־פני הכפורת קדמה ולפני
הכפורת יזה שבע־פעמים מן־הדם באצבעו ושחט
את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו
אל־מבית לפרוכת ועשה את־דמו כאשר עשה לדם
הפר והזה אותו על־הכפורת ולפני הכפורת וכיפר
על־הקודש מטומאות בני ישראל ומפשעיהם
לכל־חטאותם וכן יעשה לאוהל מועד השוכן איתם
בתוך טומאותם וכל־אדם לא־יהיה באוהל מועד
בבואו לכפר בקודש עד־צאתו וכיפר בעדו ובעד
ביתו ובעד כל־קהל ישראל ויצא אל־המזבח אשר
לפני־יהוה וכיפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר
ונתן על־קרנות המזבח סביב והזה עליו מן־הדם
באצבעו שבע פעמים וטיהרו וקידשו מטומאות בני
ישראל וכילה מכפר את־הקודש ואת־אוהל מועד
ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי וסמך אהרון
את־שתי ידיו על ראש השעיר החי והתוודה עליו
את־כל־עוונות בני ישראל ואת־כל־פשעיהם

לכל-חטאותם ונתן אותם על-ראש השעיר ושילח
ביד-איש עיתי המדברה ונשא השעיר עליו
את-כל-עוונותם אל-ארץ גזירה ושילח את-השעיר
במדבר ובא אהרון אל-אזהל מועד ופשט את-בגדי
הבד אשר לבש בבואו אל-הקודש והניחם שם ורחץ
את-בשרו במים במקום קדוש ולבש את-בגדיו ויצא
ועשה את-עולתו ואת-עולת העם וכיפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה והמשלח
את-השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו
במים ואחרי-כן יבוא אל-המחנה ואת פר החטאת
ואת שעיר החטאת אשר הובא את-דמם לכפר
בקודש יוציא אל-מחוץ למחנה ושרפו באש
את-עורותם ואת-בשרם ואת-פרשם והשורף אותם
יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו במים ואחרי-כן יבוא
אל-המחנה והייתה לכם לחוקת עולם בחודש
השביעי בעשור לחודש תענו את-נפשותיכם
וכל-מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם
כי-ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכול
חטאותיכם לפני יהוה תטהרו שבת שבתון היא לכם
ועיניתם את-נפשותיכם חוקת עולם וכיפר הכוהן
אשר-ימשח אותו ואשר ימלא את-ידו לכהן תחת
אביו ולבש את-בגדי הבד בגדי הקודש וכיפר

את־מקדש הקודש ואת־אוהל מועד ואת־המזבח
יכפר ועל הכוהנים ועל־כל־עם הקהל יכפר
והייתה־זאת לכם לחוקת עולם לכפר על־בני ישראל
מכל־חטאותם אחת בשנה ויעש כאשר ציווה יהוה
את־משה * וידבר יהוה אל־משה לאמור דבר
אל־אהרון ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר־ציווה יהוה לאמור איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או־כשב או־עז
במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה ואל־פתח
אוהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני
משכן יהוה דם ייחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת
האיש ההוא מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל
את־זבחיהם אשר הם זובחים על־פני השדה
והביאום ליהוה אל־פתח אוהל מועד אל־הכוהן
וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם וזרק הכוהן
את־הדם על־מזבח יהוה פתח אוהל מועד והקטיר
החלב לריח ניחוח ליהוה ולא־יזבחו עוד את־זבחיהם
לשעירים אשר הם זונים אחריהם חוקת עולם
תהיה־זאת להם לדורותם ואליהם תאמר איש איש
מבית ישראל ומן־הגר אשר־יגור בתוכם אשר־יעלה
עולה או־זבח ואל־פתח אוהל מועד לא יביאנו

לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש
איש מבית ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יאכל
כל־דם ונתתי פניי בנפש האוכלת את־הדם והכרתי
אותה מקרב עמה כי נפש הבשר בדם היא ואני
נתתיו לכם על־המזבח לכפר על־נפשותיכם כי־הדם
הוא בנפש יכפר על־כן אמרתי לבני ישראל כל־נפש
מכם לא־תאכל דם והגר הגר בתוכם לא־יאכל דם
ואיש איש מבני ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר
יצוד ציד חיה או־עוף אשר ייאכל ושפך את־דמו
וכיסהו בעפר כי־נפש כל־בשר דמו בנפשו הוא
ואומר לבני ישראל דם כל־בשר לא תאכלו כי נפש
כל־בשר דמו היא כל־אוכליו ייכרת וכל־נפש אשר
תאכל נבילה וטריפה באזרח ובגר וכיבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד־הערב וטהר ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עוונו